

EL LLEGAT DE LES EMPREENEDORES

EL LLEGAT DE LES EMPRENEDORES

Badia, 2009. AMSFG. Àrea de Turisme (Autor: Jordi Gallego).

Aquesta visita proposa resseguir la vida de 6 dones ganxones a partir de 6 llocs de Sant Feliu que, en un moment o altre, han estat vinculats amb cadascuna d'elles. Coneixerem una escriptora, una llevadora, una pintora, una política, una mestra i una empresària.

Aquestes dones han estat escollides entre les 15 que formen l'itinerari “El llegat de les emprenedores”, publicat a la pàgina web *Sóc Sant Feliu de Guíxols* (<http://www.socsantfeliudeguixols.com/el-llegat-de-les-emprenedores>). Aquestes 15 emprenedores representen un variat repertori de perfils, interessos i trajectòries vitals.

Hem volgut presentar persones amb noms i cognoms, protagonistes d'històries singulars, plenes d'esforç i implicació. Tenen en comú el fet de ser dones i que sovint van esdevenir autèntiques pioneres. Aquest itinerari

vol ser un petit homenatge a cadascuna d'elles com a representants de totes de les dones de Sant Feliu de Guíxols i les seves petites grans històries.

Les biografies han estat extretes del llibre de Gerard Bussot *Gent d'un segle. Sant Feliu de Guíxols 1900-2000 [401 apunts biogràfics]*, editat per l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, l'any 2011.

La informació dels espais ha estat elaborada a partir del llibre de Gerard Bussot *Carrers, cases i arquitectes: Sant Feliu de Guíxols, dels inicis fins el 1931*, editat pel mateix Ajuntament l'any 2000.

M. Àngels Suquet
Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols

Margarita Wirsing (centre). Entre 1928 i 1933 cursaria la carrera de Física i Química.

Plaça del Mercat a principis dels anys 30, abans de la construcció del Mercat Municipal. AMSFG. Col·lecció Municipal d'Imatges (Autor: Desconegut)

MARGARITA WIRSING BORDAS

Va anar a escola a Sant Feliu de Guíxols, però va fer el batxillerat a l'Institut General Tècnic de Girona, al carrer de la Força. Entre 1928 i 1933 va fer la carrera de Física i Química a la Universitat de Barcelona, on destacà com a estudiant. L'any 1934, amb vint-i-dos anys, **va fer de professora de matemàtiques al Col·legi Subvencionat de Segon Ensenyament de Sant Feliu de Guíxols, situat a l'actual plaça del Mercat. Tres mesos després seria nomenada secretària del centre i, durant la Guerra Civil, exercí com a directora.**

Durant aquest període s'implicà en l'organització d'actes d'homenatge a l'Exèrcit Popular i va manifestar-se públicament a favor de les llibertats dels pobles. Acabada la guerra va ser inhabilitada durant dos anys per a l'exercici de l'ensenyament i per a qualsevol càrrec directiu, tant en l'àmbit públic com privat.

Als anys 50 va ser impulsora de l'Institut d'Estudis Guixolencs i del Liceu Abat Sunyer, del qual fou directora (1965-1967) i cap d'estudis (1967-1968). L'any 1956 va ser redactora en cap del setmanari Àncora i, durant els anys 1961-1972 en va ser directora. L'any 1965, en reconeixement de la seva tasca docent, va ser distingida amb el premi Colegiado de Mérito pel Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia, Lletres i Ciències del Districte Universitari de Catalunya i Balears. Conferenciant de prestigi i articulista, amb el pseudònim L. D'Andraitx, va publicar també al *Diari de Barcelona* i a la *Revista de S'Agaró*. Als anys 70 es va instal·lar a Barcelona on va fer classes als col·legis Lleó XIII, Infanta Isabel d'Aragó i Narcís Monturiol. L'any 1993 l'Associació Turística Guixolencs la distingí amb la Porta Ferrada d'Or. Pocs dies abans de morir, va veure publicat el seu llibre *Volves. Crònica d'un any*.

Retrat de Margarita Wirsing Bordas a l'edat de quinze anys (1926).

Professora i Escriptora

Conferenciant de prestigi i articulista, la seva vitalitat i el seu bon fer en l'àmbit de l'educació van permetre la creació del nou centre d'ensenyament mitjà Liceu Abat Sunyer.

SANT FELIU DE GUÍXOLS, 1911
BARCELONA, 1995

LA PLAÇA DEL MERCAT

A finals del segle XIX hi havia dues escoles privades que feien ensenyament secundari: el col·legi Vidal i el col·legi La Verdad. A principis del segle XX van desaparèixer i no va ser fins l'any 1933 que es va crear el Col·legi Subvencionat de Segon Ensenyament, que l'any 1936 es va convertir en Institut Nacional i que ocupava l'edifici, actualment enderrocat, que habità el doctor Miralles a la plaça del Mercat. Després de la Guerra Civil va ser clausurat i, l'any 1941, un grup de professors i professores van fundar la Acadèmia de Enseñanza Media, la qual va ser el precedent del posterior Liceo Abad Suñer, creat l'any 1952, actual Institut Sant Elm.

La plaça del Mercat es configurà cap a finals del segle XII o començaments del XIII, quan la població s'establí a l'altra banda de la riera del monestir. A principis de 1407 el Consell Municipal –format per jurats, consellers i prohoms singulars de la vila– començà a reunir-se a la sala de la torre del portal de la Plaça. Fins llavors s'havien reunit a la capella de Sant Nicolau, prop del monestir. Diu Àngel Jiménez, que aquest és l'origen de la futura casa de la vila. La plaça, al seu torn, esdevingué el nucli social, administratiu i polític de la població. Per altra part, també va ser escenari d'alguna execució pública durant els segles XVI-XVIII, en la forca que es posava en l'om que hi havia al mig de la plaça.

CASES I ELEMENTS SINGULARS

01. Mercat Municipal (1928-1930); Joan Bordàs i Salellas; plaça Mercat, 1-5, d'estil noucentista.

02. Ajuntament (1944); Joan Margarit; plaça Mercat 6-9. D'inspiració noucentista.

Parada de cistells a la plaça del Mercat, als anys 20. AMSFG. Fons Francesc Llorens (Autor: Francesc Llorens).

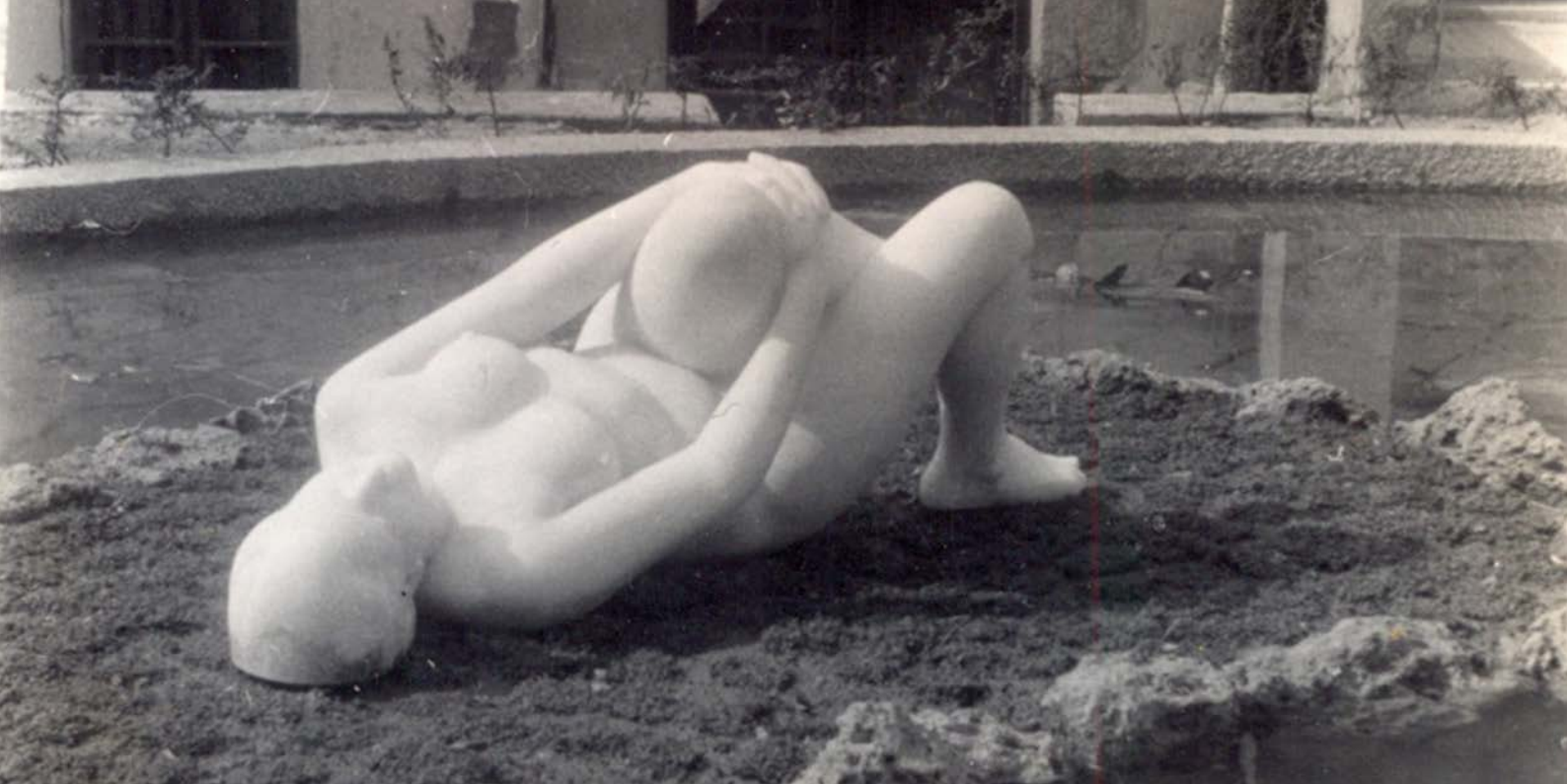

Plaça del Mercat cap al 1930. AMSFG. Col·lecció Francisco Molinas Oliu (Autor: Ricard Mur).

Família Tarinas-Romaguera. Madrona és la primera per la dreta (1915).

Escultura *Costa Brava*, de Joan Rebull, el dia de la inauguració de la plaça, el 29 de setembre de 1963. AMSFG. Fons Ferran Gandol Jordà (Autor: Ferran Gandol Jordà).

MADRONA ROMAGUERA PLA

Va ser la llevadora més sol·licitada de les quatre que hi havia a Sant Feliu de Guíxols a finals del segle XIX i principis del XX. Es calcula que va assistir més del 80% dels parts que es van produir a la ciutat durant aquesta època. **Vivia al número 4 de l'antiga plaça del Raig, actual plaça Ferran Agulló** i, com era costum en aquella època, va adquirir els seus coneixements a base d'experiència, a partir de l'exercici de la seva professió. Als anys 80 del segle XIX, la legislació exigí que les llevadores

en exercici tinguessin una titulació oficial. L'any 1886, amb vint-i-nou anys, Madrona va fer els quatre cursos corresponents i va superar la revàlida a la Facultat de Medicina de Barcelona per obtenir el títol de llevadora. Les seves habilitats professionals anaven acompanyades d'un delicat tracte humà, molt reconfortant per a les parteres. El darrer part que assistí va ser l'any 1929, quan tenia setanta-tres anys.

L'activa llevadora Madrona Romaguera Pla.

Llevadora

Titulada com a llevadora a la Facultat de Medicina de Barcelona (1886), sembla ser que podia haver assistit més del 80% dels parts de la nostra població.

SANT FELIU DE GUÍXOLS, 1856
SANT FELIU DE GUÍXOLS, 1942

LA PLAÇA DE FERRAN AGULLÓ

L'origen de l'actual plaça de Ferran Agulló va ser conseqüència de l'expansió del sector sud del raval del monestir, entre finals del segle XVII i principis del XVIII. La plaça es configurà juntament amb el carrer del Raig. El seu espai correspon a l'antiga cala d'en Sias o del Raig, que servia com a port natural.

L'hisendat i comerciant barceloní Pere Rius i Calvet, va promoure entre 1919 i 1928 la urbanització del sector de Tetuan i la muntanya de Sant Elm, per transformar-lo en una ciutat-jardí. El nucli social i cultural de la urbanització eren els Banys de Sant Elm, anteriorment anomenats Balneario Guixolense, coneguts popularment com a *Banys d'en Baldomero*.

El 1963 l'arquitecte Francesc Surís projectà la reforma de la plaça que prendria el seu nom i forma actuals, en homenatge al periodista i escriptor Ferran Agulló.

Racó de Garbí als anys 20. AMSFG. Col·lecció Espuña-Ibáñez (Autor: Desconegut).

CASES I ELEMENTS SINGULARS

Al centre de la plaça hi ha una font amb l'escultura *Costa Brava*, de Joan Rebull, evolucionista, el qual també havia realitzat treballs per a S'Agaró. Aquesta estàtua, amb reminiscències noucentistes, va ser executada per Ramon Casellas i va ser col·locada al lloc actual l'any 1963.

El 29 de setembre de l'any 1963 va tenir lloc a Sant Feliu de Guíxols un nou homenatge a Ferran Agulló amb motiu del centenari del seu naixement. Aquest cop, l'esdeveniment fou promogut pel Casal Guixolenc i la Germandat Sant Narcís i la seva organització va anar a càrrec de l'Ajuntament i del nou Centre d'Iniciatives i Turisme de Sant Feliu de Guíxols i S'Agaró. Li va ser dedicada aquesta plaça i es va inaugurar un monòlit commemoratiu a l'esplanada de l'ermita de Sant Elm.

Inauguració de la plaça Ferran Agulló, projectada per Joan Mirambell i amb l'escultura *Costa Brava* de Joan Rebull, el 29 de setembre de 1963. AMSFG. Fons Ferran Gandol Jordà (Autor: Ferran Gandol Jordà).

Maria Pou, amb l'alcalde Josep Vicente i el conseller de cultura de la Generalitat Max Cahner (1981)

Plaça del Monestir i arc de Sant Benet el 1908. AMSFG. Col·lecció Carne Arxer (Editor: Àngel Toldrà).

MARIA POU BOSCH

Va estudiar a l'Acadèmia Baixas i a l'Escola de Belles Arts de la Llotja de Barcelona, on s'especialitzà en pintura. Va obtenir premis importants com la medalla de plata de l'Escola d'Arts i Oficis Artístics de l'Acadèmia Provincial (1922); el premi de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi (1922); el premi del Comte de Lavern (1923 i 1927); el diploma d'honor a l'Exposició Internacional de Barcelona (1929) i la menció honorífica a l'exposició "Barcelona vista pels seus artistes" (1930). Als anys 30 viatjà per la Península amb una borsa d'estudis de la Diputació de Barcelona i, l'any 1934, va fer una estada per Europa amb una beca de la Generalitat de Catalunya.

Va estudiar a Roma, París i Brussel·les. Durant la Guerra Civil es va establir a França i, quan va tornar a Espanya, va ser inhabilitada per ocupar càrrecs públics. **L'any 1959 va ocupar una plaça interina de professora de dibuix a l'Escola d'Arts i Oficis de Sant Feliu de Guíxols**, on treballà fins a la seva jubilació l'any 1973.

L'any 1981, l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols li dedicà un homenatge en el qual participà Max Cahner, qui aleshores era conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Quadre titulat *Solius*, obra de l'artista Maria Pou.

Pintora

Premi de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi (1922), obtingué menció honorífica pel quadre *Via Laietana* a l'exposició «Barcelona vista pels seus artistes» (1930).

SANT FELIU DE GUÍXOLS, 1906
SANT FELIU DE GUÍXOLS, 1981

LA PLAÇA DEL MONESTIR

Escola d'Arts i Oficis: ocupava dues plantes de l'edifici actualment desaparegut, que estava situat al costat de la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, a tocar de la torre del Fum. A Sant Feliu de Guíxols hi havia hagut tres centres d'ensenyament d'arts: un era l'Escola d'Arts i Oficis de la Fundació Remus Rufí, constituïda a partir d'un llegat civil destinat a la formació dels obrers surotapers; els altres dos eren públics: l'Escola Municipal de Dibuix de Noies i l'Escola d'Arts i Indústries. L'Escola d'Arts i Oficis de Sant Feliu de Guíxols va ser creada l'any 1912, quan l'antiga Escola d'Arts i Indústries va quedar sense director. Josep Berga i Boada fou qui guanyà les oposicions a la direcció del centre, que va exercir fins a la seva mort l'any 1923.

L'activitat d'aquesta escola –actualment anomenada Escola Municipal de Dibuix– ha continuat sense interrupció fins a l'actualitat.

L'actual plaça del Monestir va quedar definitivament configurada a partir de l'any 1897, que s'enderrocà la muralla que unia l'antic edifici de les escoles municipals, l'arc de Sant Benet i la casa fàbrica d' H. A. Bender.

A l'interior del mur hi va haver el cementiri de la vila fins el 1834, que se'n construí un de nou a Mascanada.

Davant de l'Arc de Sant Benet hi havia un espai erm i sense netejar que es convertí en el camí d'accés al nou cementiri.

CASES I ELEMENTS SINGULARS

01. Conjunt monumental del monestir guixolenc: església-Porta Ferrada (s. X).

02. Arc de Sant Benet (s. XVIII).

03. Teatre-Auditori Municipal Narcís Masferrer (1990); J. Bosch, J. Tarrús i S. Vives.

04. Fàbrica Andreu (1885), núm. 26, després Rourich; Pere Pascual i Baguer. D'estil neoclàssic.

Plaça del Monestir amb l'arc de Sant Benet i la Porta Ferrada, a principis del segle XX. AMSFG. Col·lecció Espuña-Ibáñez (Autor: Desconegut).

Enric Adroher (dreta), segon marit de la Flora, amb ella, probablement a Bèlgica.

Asfaltat del carrer del Mall l'any 1951. AMSFG. Fons Ajuntament (Autor: Desconegut).

FLORA ISGLEAS ALSINA

Nascuda en una família de conviccions anarcosindicalistes, de petita va viure al número 28 carrer del Mall i durant la Guerra Civil es va traslladar a Barcelona amb la seva mare i els seus germans. L'any 1939 es va exiliar i va ser empresonada en un camp de concentració francès. A França treballà activament per la CNT i, durant l'ocupació nazi, va formar part de la Resistència. L'any 1944 va ser arrestada per la Gestapo i fou empresonada a Baumettes, Marsella, d'on fou alliberada poc abans d'acabar la guerra. Va viure a París i a Brussel·les on col·laborà en iniciatives per a la defensa dels pobles oprimits i, especialment, contra

el règim de Franco. L'any 1962 fou una de les promotores del IV Congrés del Moviment Europeu, on participaren els principals opositors contra la dictadura espanyola. L'any 1976 va tornar a Espanya on es distingí per la seva lluita a favor dels drets de les dones. Va ser responsable de la Comissió de la Dona del Partit Socialista de Catalunya i membre destacat del Consell Català del Moviment Europeu. L'any 1982 va ser detinguda per la Policia Nacional per parlar català al vestíbul de Ràdio Miramar.

Flora Isgleas, una dona lluitadora per la llibertat dels pobles.

Política

Activa militant en defensa de les llibertats, des del seu exili llunyà va promoure mobilitzacions polítiques contra el règim dictatorial de Franco.

SANT FELIU DE GUÍXOLS, 1926
BARCELONA, 1981

EL CARRER DEL MALL

Al segle XVIII aquest carrer era el camí que anava al veïnat de Sant Amanç, tot travessant diversos camps on es cultivava vinya, mestall, faves, llegums, cànem i lli. Tan sols hi havia un petit edifici al principi de l'actual carrer (xamfrà amb el carrer Hospital).

A mitjan segle XIX es van començar a construir alguns edificis i, el 1865, arran de la construcció de la carretera es va modificar la placeta a l'inici del carrer.

Durant la segona meitat del segle XIX es va configurar el carrer actual i el 1897 ja hi havia 42 habitatges.

Façana de la casa número 56. AMSFG. Fons Ajuntament (Autor: Jordi Gallego).

CASES I ELEMENTS SINGULARS

01. Casa Llonch (1912); carrer del Mall, 6. Estil modernista.
02. Hospital Municipal (s. XVII/1920-1922 reforma); Joan Bordàs i Salellas (reforma); carrer Hospital, 25-35/carrer del Mall, 9. Estil noucentista.
03. Casa Maruny (1908-1909); J. Cassadó i Tisans / General Guitart i Lostaló; carrer del Mall, 17. Estil modernista.
04. Casa Burgell (1840); carrer del Mall, 31. Estil neoclàssic.
05. Casa Roig (s/d); Carles Bosch; carrer del Mall, 39. Estil neoclàssic.
06. Casa entre mitgeres (s/d); carrer del Mall, 49. Estil neoclàssic.
07. Casa entre mitgeres casa Vilaret ? (1893); Josep Bori; carrer del Mall, 56. Estil neoclàssic amb esgrafiats modernistes.
08. Les Vetlladores (1902); Pere Pasqual i Baguer; carrer del Mall, 57-68. Estil neoclàssic.
09. Casa-fàbrica del Gas (1906); Pere Pasqual i Baguer; carrer del Mall, 81-85. Estil neoclàssic.

Excursió amb la família Irla: Josep, Francesc, Encarnació Pijoan i altres.

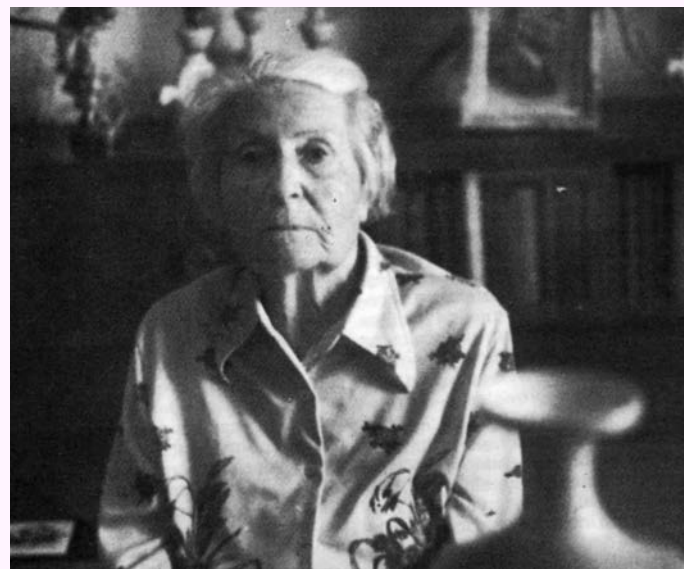

Façana de la casa Irla o Cal Trafi, el 1985. AMSFG. Fons El Punt Avui (Autor: Desconegut).

MARIA DURAN ARPA

L'any 1914, quan tenia disset anys, es va establir a Sant Feliu de Guíxols. Va estudiar magisteri i va col·laborar activament al setmanari guixolenc *El Programa*, publicació afí al Partit Republicà Federal a la ciutat. **Maria Duran començà a exercir la docència com a directora de l'Escola Horaciana, que assumí fins l'any 1924.** Després organitzà una acadèmia de preparació del magisteri per a noies preuniversitàries. L'any 1936, en començar la Guerra Civil, Maria Duran va impartir

classes a l'escola pública de Sant Feliu de Guíxols (situada al passeig del Mar, a l'actual edifici de l'Ajuntament), que també dirigí. Finalment s'exilià a Ceret, juntament amb el seu marit, Francesc Irla Bosch. Durant la seva estada a França es dedicà plenament a ajudar els presos dels camps de concentració a retrobar les seves famílies i a legalitzar la seva situació. Després de la mort del seu marit l'any 1961, residí en diferents localitats catalanes, però es traslladà novament a Ceret.

Maria Duran en una entrevista feta a la revista *Es Corcó*, l'any 1981.

Mestra

Dotada d'una gran capacitat pedagògica, dirigí l'Escola Horaciana i una acadèmia de preparació per a noies preuniversitàries.

CASSÀ DE LA SELVA, 1897
CERET, CATALUNYA NORD 1984

EL CARRER DE L'ALGAVIRA

A la travessia de l'Algavira número 1 hi havia hagut anteriorment la primera escola laica, fundada el 1885, "Fomento de la Enseñanza Laica" o Colegio La Verdad. Tradicionalment a Catalunya s'ha donat una gran importància a l'Ensenyament i s'han fet propostes capdavanteres, basades en el lliurepensament, la coeducació, la descoberta del medi (natural o urbà) o la relació amb les famílies, entre d'altres.

A principis del segle XX, hi hagué propostes com l'Escola Moderna de Ferrer i Guàrdia (1901) o l'Escola Horaciana de Pau Vila (1905), que tenia per lema "ensenyar delectant", i que va inaugurar la seva seu al carrer de l'Algavira, 90 el 1907. Durant la Segona República, l'Escola Nova esdevingué un referent de renovació pedagògica a Europa. Es continuà així la tasca iniciada per la Mancomunitat de Catalunya (1914-1923).

Al segle XVIII trobem documentat el sector de l'Algavira, com una zona agrícola amb camps i vinyes. La seva configuració com a via pública va ser entre els anys 1750-1770, aleshores mesurava prop d'un centenar de metres des del camí de la Rutlla fins al seu acabament.

El creixement urbanístic que va experimentar la vila guixolencina fins a mitjan segle XIX va implicar la seva prolongació fins al carrer del Sol. El 1867 hi havia 45 cases, 4 magatzems i 2 fàbriques. Entre 1885 i 1897 va arribar a connectar amb el carrer de Girona i la plaça d'Alabric.

CASES I ELEMENTS SINGULARS

01. Cal Trafi (s/d); Francesc de Paula del Villar i Carmona; carrer Algavira, 65. D'estil neoclàssic.

02. Can Plàcido (s/d); carrer Joan Maragall, 6/carrer Algavira, 7. D'estil neoclàssic i la forja dels balcons amb influència modernista.

Vista del carrer l'any 2010. AMSFG. Fons Ajuntament (Autor: Joan Ripoll Lluch).

Josepa Vidal (assegada, de blanc), amb familiars i treballadors de l'empresa (c. 1925).

Rambla del Portalet cap al 1900. AMSFG. Col·lecció Carne Arxer (Autor: Desconegut).

MARIA JOSEP VIDAL BOU

Coneguda com la *Pepeta Vidal*, l'any 1918 va emprendre un negoci de missatgeria. Proveïda diversos mocadors de farcell, feia comandes a Barcelona, generalment per a merceries, modistes, i farmàcies o també s'encarregava de realitzar tràmits administratius. **Els primers anys, dos o tres dies per setmana, agafava l'òmnibus (autobús) d'Artigas i Cia., que sortien de la rambla del Portalet, fins a Caldes de Malavella i, allà, pujava al tren fins a l'estació de França de Barcelona.**

Llavors es dirigia a la central de recaders –al carrer del Rec-, des d'on es distribuïen els encàrrecs per la ciutat, mentre ella gestionava els assumptes oficials i cartes personals. L'any 1928, l'empresa J. Vidal Recadera va comprar el primer camió, un Chevrolet, per anar directament des de Sant Feliu de Guíxols fins a Barcelona. A partir d'aquell moment, es va dedicar exclusivament a l'administració del negoci fins a la seva mort prematura, a l'edat de cinquanta anys.

L'empresària *Pepeta Vidal*.

Empresària

Proveïda de diversos mocadors de farcell, la Pepeta recollia tot tipus d'encàrrecs de la població cap a Barcelona, on s'havien de gestionar.

CASSÀ DE LA SELVA, 1881
SANT FELIU DE GUÍXOLS, 1931

LA RAMBLA DEL PORTALET

La societat Artigas y Cía va ser creada l'any 1913 a Palafrugell per Josep Artigas. El 23 d'agost de 1913 va tenir lloc a Sant Feliu de Guíxols la inauguració del servei de Sant Feliu de Guíxols a Caldes de Malavella. L'òmnibus sortia a la rambla del Portalet, davant de l'antiga fonda La Marina. L'any 1921 aquesta companyia es convertiria en l'empresa Ribot, Font i Artigas S. A., coneguda com SARFA.

La rambla del Portalet va néixer amb el creixement urbà de la ciutat medieval cap a l'est a finals del segle XVII i principis del XVIII. El raval de Tueda es va edificar des de l'actual rambla Vidal fins arribar a la petita tanca on es trobava un portalet (actual carrer Major - Creu - rambla del Portalet) conegut ja el 1602, que hom tancava en temps de pesta i guerres.

Però no va ser fins a mitjan segle XVIII que no hi hauria un barri autèntic fins al Drassanal (actual rambla del Portalet), que era un indret destinat a la construcció d'embarcacions. Aquell mateix segle la bonança econòmica propicià el creixement urbanístic a l'altra banda del Drassanal, tot comportant la configuració dels carrers de Sant Roc, Sant Ramon i Àngel Guimerà i el futur passeig dels Guíxols.

Rambla del Portalet des del passeig a principis del segle XX. AMSFG. Col·lecció Carne Arxer (Autor: Luciano Roisin).

CASES I ELEMENTS SINGULARS

01. Casa Patxot (1917-1922); Albert Juan Torner; passeig del Mar, 40-41/rambla del Portalet, 1-3. Modernisme tardà o noucentista amb influència modernista.

02. Casa Patxot (1917); Albert Juan Torner; rambla del Portalet, 5. D'estil noucentista.

03. Casa de la Campana (1911); Bernardí Martorell Puig; rambla del Portalet, 9-11. D'estil modernista.

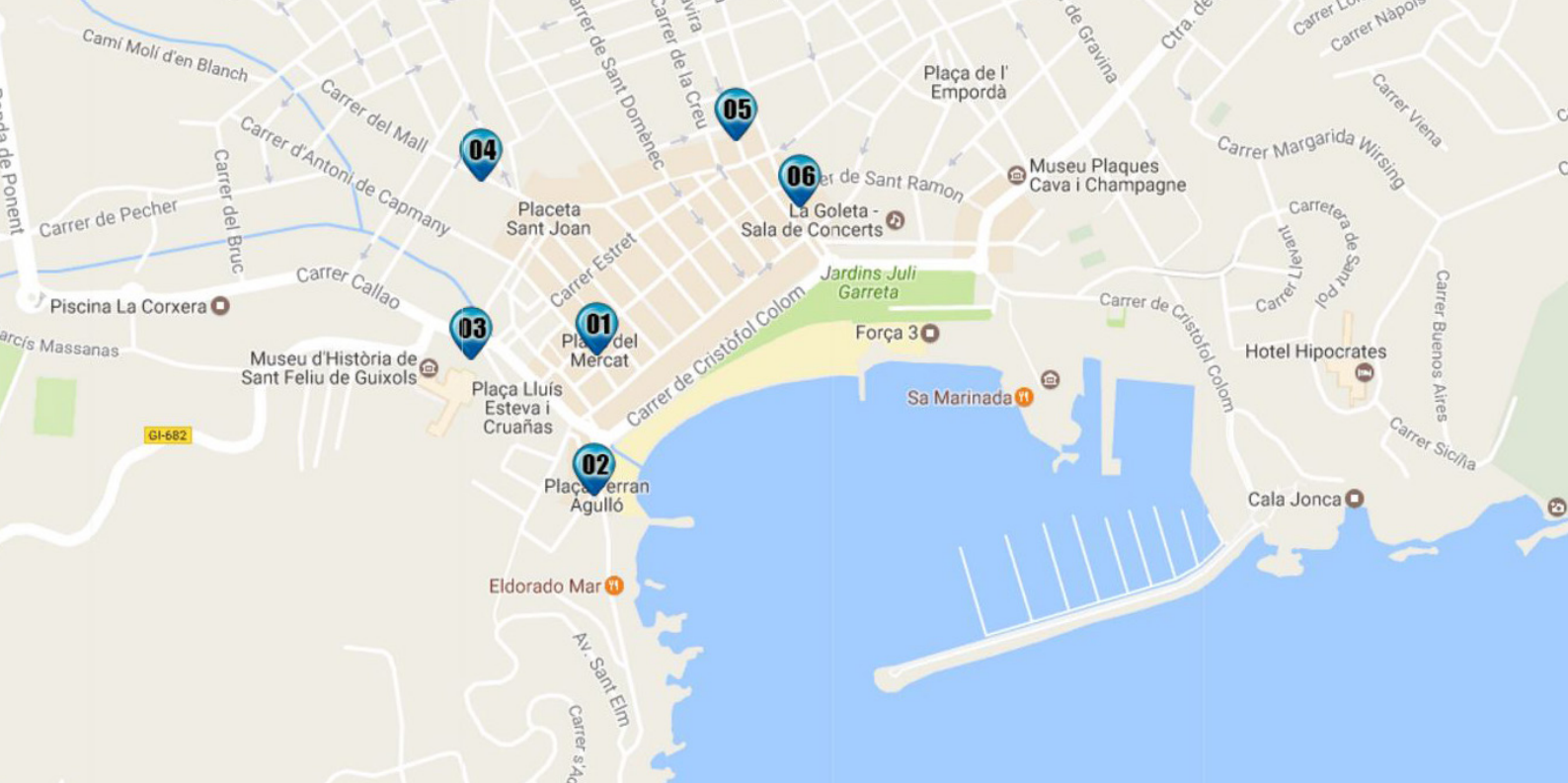
04. Núm. 2-4. Casino La Constància (1888); General Guitart i Lostaló. Ampliació 1899; General Guitart/ Manuel Vega i March. 1921, construcció del tendal amb cinc pilars de fosa ancorats sobre el passeig. Ampliació 1928; Jaume Lladó annexant l'espai de les antigues cases núm. 4 del carrer Sant Roc i núm. 3 del passeig dels Guíxols. D'estil modernista.

05. Casa Rosselló (1893); rambla del Portalet, 6/carrer Sant Roc, 1-5. D'estil neoclàssic amb influència modernista.

06. Casa entre mitgeres (s/d); rambla del Portalet, 14. D'estil neoclàssic.

07. Baranes i desguàs de la riera del Portalet (1894); General Guitart i Lostaló; rambla del Portalet. D'estil modernista.

ITINERARI EL LLEGAT DE LES EMPRENEDORES

01. Margarita Wirsing Bordas
02. Madrona Romaguera Pla
03. Maria Pou Bosch
04. Flora Isgleas Alsina
05. Maria Duran Arpa
06. Maria Josep Vidal Bou

Amb motiu del Dia Internacional de les Dones de 2017 l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols mitjançant el Servei d'Igualtat i Atenció a les Dones (SIAD), conjuntament amb l'Arxiu Municipal, Els Amics del Museu i la web "Sóc Sant Feliu de Guíxols", ha volgut retre homenatge a dones emprenedores i pioneres de la nostra ciutat elaborant aquest llibret a partir de la ruta "El Llegat de les Emprenedores".